

ÉMILE PAPIERNIK
ur. 1939; Paryż

STRESZCZENIE RELACJI MÓWIONEJ

Émile Papiernik, urodzony w Paryżu w 1939 r. opowiada o losach swojej rodziny we Francji. Opisuje okres przed II wojną światową – emigrację ojca do Francji i założenie przez niego rodzinnej firmy krawieckiej w Paryżu, początki małżeństwa rodziców. Relacjonuje sytuację w czasie wojny – ukrywanie się w Paryżu na „aryjskich” dokumentach, aresztowanie matki i jej deportację do Auschwitz, gdzie zginęła, ukrywanie się reszty rodziny na prowincji. Wspomina lata tużpoważenne, spędzone w prowadzonym przez Bund domu dziecka, traumę związaną z utratą matki oraz trudności z adaptacją do normalnego życia. Opowiada o wsparciu, jakim dla ocalałych z Zagłady – żyjących we Francji, ale też przybywających do niej po wojnie, było środowisko bundowskie, z którym związany był jego ojciec, a także – przez całe życie, od dziecka – on sam. Mówi stosunku ojca do Polski i Polaków, językach używanych w domu oraz kwestii rodzinnego przekazu pamięci – milczeniu bliskich na temat przeszłości. Opisuje początki własnego zainteresowania historią rodziny w latach 90. – próby ustalenia podstawowych faktów nt. rodziny matki i pierwsze wizyty w Polsce – najpierw w Auschwitz, a kilka lat później w Lublinie. Z wątkiem tym wiąże się historia odnalezienia przez jednego z francuskich krewnych dwóch kartek pocztowych, wysłanych z Lublina przez rodziców i brata matki tuż przed likwidacją getta na Podzamczu – rozmówca szczegółowo przedstawia ich treść. Dzieli się również swoimi wrażeniami z wizyt w Polsce oraz refleksjami nt. współczesnych relacji polsko-żydowskich i pracy z Pamięcią.

Data i miejsce nagrania	2011-03-31, Paryż
Rozmawiał/a	Agnieszka Zachariewicz, Tomasz Czajkowski
Słowa kluczowe	Papiernik, Émile, streszczenie relacji mówionej
Autor streszczenia	Agnieszka Zachariewicz
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"